ΠΑΝΤΟΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Άρθρο του Σεΐτ Αλντογάν στην Εφημερίδα των Συντακτών

Το κουτί της Πανδώρας αυτή τη φορά ανοίχτηκε για τα καλά απ' τον Πούτιν στην Ουκρανία. Οι εξελίξεις δείχνουν ότι η εισβολή ανοίγει για δεύτερη φορά την περίοδο του Ψυχρού πολέμου σε κάθε επίπεδο. Ίσως και πιο άγρια. Πολλοί μπορεί να ξαφνιάστηκαν με τη ρωσική εισβολή όμως εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα οι εξελίξεις έδειχναν ότι πηγαίνουμε προς μία επικίνδυνη όξυνση.

Τη δεκαετία του '90 με τις μεγάλες αλλαγές που έγιναν ιδιαίτερα στο ανατολικό μπλοκ και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας άλλαξαν τελείως οι ισορροπίες. Η Αμερική αμέσως έβαλε μπρος για να μετατρέψει αυτή την περίοδο σε ευκαιρία και να δυναμώσει την κυριαρχία της στο οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο.

Η ενδυνάμωση της Ρωσίας και της Κίνας δημιούργησε νέα αιτία για να ανακατευτεί ξανά η τράπουλα. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια σε πολλά σημεία της γης όπως στην Ασία, τη Μέση Ανατολή, τα Βαλκάνια, τον Καύκασο οξύνθηκαν οι ανταγωνισμοί μεταξύ των δύο στρατοπέδων. Η Ρωσία θεωρήθηκε απ' το ΝΑΤΟ και την Αμερική ως χώρα με επιθυμίες επεκτατισμού και η Κίνα ως μία χώρα απειλή για την παγκόσμια οικονομία και σταθερότητα.

Το ΝΑΤΟ με επικεφαλής την Αμερική κατέστρωσε ένα σχέδιο, την περικύκλωση της Ρωσίας και έκανε το πρώτο βήμα για τη διεύρυνση του προτείνοντας μία σειρά χώρες να γίνουν μέλη του, όπως και έγινε. Δηλ. οι πρώην σύμμαχοι της Σοβιετικής Ένωσης έγιναν η νέα δύναμη του ΝΑΤΟ.

Η υποψηφιότητα της Ουκρανίας για την ένταξη της στο ΝΑΤΟ ήταν αποτέλεσμα της διεύρυνσης του ΝΑΤΟ. Απ' την άλλη μεριά η Ρωσία είχε περιγράψει επανειλημμένες φορές ότι αυτό αποτελεί κόκκινη γραμμή για τη Ρωσία.

Το ΝΑΤΟ και η Αμερική πραγματοποίησαν τη μεγαλύτερη στρατιωτική επέκταση των τελευταίων δεκαετιών στα Βαλκάνια και εγκατέστησαν τεράστιες στρατιωτικές δυνάμεις στη Θράκη, Βουλγαρία, Ρουμανία κλπ. που κρατούσαν σε ετοιμότητα όταν έγινε η εισβολή των Ρώσων στην Κριμαία. Τελικά οι Ρώσοι έκαναν την επικίνδυνη κίνηση με την εισβολή στην Ουκρανία.

Εκεί που έχουν φτάσει τα πράγματα η πόλωση που έχει δημιουργηθεί δεν θα είναι μόνο όσο διαρκεί ο πόλεμος. Όποιο στρατόπεδο κερδίσει ή χάσει έχει τεράστια σημασία για την νέα τάξη των πραγμάτων που διαμορφώνεται μ' αυτόν τον πόλεμο. Και όχι μόνο. Το αποτέλεσμα θα προσδιορίσει και τη μορφή του ανταγωνισμού.

Είναι περιττό να πούμε ότι αυτή τη στιγμή σε πολλά σημεία της γης υπάρχουν τριβές και οξύνσεις μεταξύ των δύο στρατοπέδων, όπως στον ινδικό ωκεανό, τη Συρία, Λιβύη, Καύκασο, κ.λπ. Οι περιοχές αυτές θα αποτελέσουν πεδίο ανταγωνισμού με πιο άγριες μορφές. Τα Βαλκάνια θα αποτελέσουν μέρος αυτών των περιοχών. Και οι δύο πλευρές θα επιβάλουν στις χώρες να διαλέξουν στρατόπεδο δηλ. μπαίνουμε σε μία περίοδο όπου δεν θα είναι εφικτό να υπάρχουν ουδέτερες θέσεις και στάσεις.

Αναμφισβήτητα ο εξοπλισμός θα έχει μία καινούργια ώθηση, θα δημιουργηθούν καινούργιες βάσεις και νέες συμφωνίες. Η κοινή στάση της Ευρώπης ενάντια στη Ρωσία δείχνει αυτή τη κατεύθυνση.

Άλλο ένα σημαντικό στοιχείο για τη σημερινή συγκυρία που δημιουργείται με τον πόλεμο είναι η αλλαγή των ρόλων. Η Αμερική και το ΝΑΤΟ που είναι υπεύθυνοι για το Βιετνάμ, Ναγκασάκι, Χιροσίμα, Ιράκ, Αφγανιστάν, γενοκτονίες στην Υεμένη, το παλαιστινιακό ζήτημα και τις φασιστικές δικτατορίες τη δεκαετία '60-'70, θα παίξουν τον ρόλο του αποστόλου της ειρήνης ενάντια στη Ρωσία που απειλεί τη σταθερότητα και την ειρήνη. Είναι περιττό να αναφέρουμε και το κουρδικό ζήτημα. Εδώ και δεκαετίες οι Κούρδοι αντιμετωπίζουν μαζικές

δολοφονίες, απαγορεύσεις, φυλακές στην ίδια τους τη χώρα.

Οι εισβολές, η επεκτατική πολιτική, οι πόλεμοι είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του ιμπεριαλισμού που έχουν κοστίσει πολλά δεινά στους λαούς όλου του κόσμου και αυτή τη στιγμή κοστίζει στον Ουκρανικό λαό. Όπως χτες, έτσι και σήμερα, δεν υπάρχει δικαιολογία για την καταστροφή του κόσμου, τις δολοφονίες των ανθρώπων. Όποια και αν είναι η αιτία δεν μπορούν να δικαιολογηθούν οι πόλεμοι που γίνονται για την κυριαρχία.

Υπάρχει μία φοβερή διαστρέβλωση της πραγματικότητας με βρώμικη προπαγάνδα και απ' τα δύο στρατόπεδα. Με μαύρη προπαγάνδα ρίχνουν κροκοδείλια δάκρυα και προσπαθούν να ξεφύγουν απ' την αμφισβήτηση των ιμπεριαλιστικών πολιτικών. Λες και πρώτη φορά είναι υπό απειλή η αυτοδιάθεση ή η κυριαρχία ενός έθνους.

Η εμπλοκή της Ελλάδας δείχνει ότι το επόμενο χρονικό διάστημα είναι διαθέσιμη να αναλάβει και άλλους ρόλους. Λόγω της γεωγραφικής θέσης η εμπλοκή της χώρας στους ανταγωνισμούς θα φέρει ένα σωρό κινδύνους μαζί. Όπως και στη Βουλγαρία και την Τουρκία.

Η στάση του Ερντογάν

Ο Ερντογάν εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα πατάει σε δύο βάρκες σε διάφορα ζητήματα, όπως στον πόλεμο της Συρίας. Όμως φαίνεται πως η περίοδος γι' αυτή την πολιτική τελειώνει. Οι εξελίξεις στο βορρά της χώρας θα κοστίσουν στο νότο. Η Αμερική και το ΝΑΤΟ θα έχουν μια πιο σαφή στάση ενάντια στο δίλημμα του Ερντογάν, κυπριακό ζήτημα, Ανατολική Μεσόγειος, Συρία, ΑΟΖ, ενεργειακή πολιτική, θα αναγκάσουν την Τουρκία να ενσωματωθεί πλήρως με την πολιτική τους.

Όμως, όποια στάση κι αν κρατήσει ο Ερντογάν το κουρδικό ζήτημα θα αποτελέσει τον αδύναμο κρίκο.

Το καθεστώς του Ερντογάν είχε ανακοινώσει εδώ και πολύ καιρό ότι η Τουρκία θα προχωρήσει σε δημιουργία ενός καναλιού που θα υποκαταστήσει τη συμφωνία του Μοντρέ. Είναι γνωστό ότι ο Ερντογάν επανειλημμένες φορές δήλωσε ότι η συμφωνία του Μοντρέ δεν ικανοποιεί την Τουρκία όπως και εκείνη της Λωζάνης. Σκοπός του είναι με το κανάλι να ανοίξει το δρόμο προς τη Μαύρη Θάλασσα όπως απαιτεί η Αμερική και το ΝΑΤΟ και με την εφαρμογή της συμφωνίας του Μοντρέ να φέρει στα νερά του τη Ρωσία. Όμως η τελευταία στάση της Τουρκίας δείχνει την εξάντληση αυτής της πολιτικής.

Βέβαια, ο Ερντογάν θα συνεχίσει με άλλες μορφές να χρησιμοποιεί τα εξωτερικά ζητήματα προς εσωτερική κατανάλωση ενώ από κει και πέρα θα αναγκαστεί να παίζει το καλό παιδί της Αμερικής. Σε κάθε περίπτωση δεν θα είναι τόσο άνετος να κουνήσει το δάχτυλο και να πουλήσει «μαγκιά». Ήδη έχει βρει μπροστά του την κατασκευή του πυρηνικού αντιδραστήρα του Ακκουγιού από τους Ρώσους, τις οικονομικές επιπτώσεις του φυσικού αερίου και την εισαγωγή του σιταριού, S400, συμφωνία του Μοντρέ κ.λπ.

Με λίγα λόγια απ' την εξέλιξη Ουκρανίας και Ρωσίας όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα θα είναι επιζήμιο για τους λαούς. Ήδη όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι την απόδειξη θα πληρώσουμε όλοι, είτε στους εξοπλισμούς, είτε στην ενεργειακή πολιτική, είτε στις συρράξεις. Δεν θα είναι τίποτα όπως ήταν πριν.

Ο Σεΐτ Αλντογάν είναι ανταποκριτής της ημερήσιας εφημερίδας Evrensel που κυκλοφορεί στην Τουρκία

Πηγή: **efsyn.gr**